



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 411/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керекз, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2625/24 од 18.09.2024. године, у седници већа одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2625/24 од 18.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2625/24 од 18.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 127/24 од 03.07.2024. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због смрти блиског лица исплати износ од 1.200.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.07.2024. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев преко досуђеног износа, а до траженог износа од 1.500.000,00 динара, за износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом и обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 169.225,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2625/24 од 18.09.2024. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете, због штетног догађаја од 02.07.2016. године, који се одиграо на јавној манифестацији „Пиле фест“ која се традиционално одржава у месту Житиште, на отвореном простору у присуству већег броја људи, у летњој башти на јавном месту, када је ББ рафалном паљбом испалио 26 метака и лишио живота 5 лица и ранио 21 лице, а међу убијенима је била и сестра тужиле, због чега постоји посебна одговорност државе за штету насталу приликом јавне манифестације на основу одредбе члана 180. став 1. ЗОО, јер су за то надлежни органи тужене, према одредбама члана 30. став 2 и 3 Закона о полицији, били дужни да обезбеде одређени степен безбедности учесника овакве манифестације која се одржавала на отвореном простору, при чему тужила као њен случајни учесник, ни њена покојна сестра, нису својом радњом допринеле да дође до штетног догађаја.

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 180. Закона о облигационим односима (који се односи на посебне случајеве одговорности државе услед аката насиља и терористичких аката, као и приликом јавних и манифестација) и члана 200. Закона о облигационим односима (који се односи на право на правичну новчану накнаду за различите видове нематеријалне штете и начин одређивања те накнаде), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је оценио да су нижестепени судови, према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, донели одлуку у складу са правним схватањем који је изражено кроз одлуке Врховног суда, а тужена уз ревизију није доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 21.12.2023. године, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 1.200.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић